

# שערי תשובה - בולעטין # 3

## ארגון מוקדש להתעוררות לתשובה

חודש כסלו תשמ"ב

### ספר שערי תשובה - שער ראשון אות י'

עתה נבאר עיקרי התשובה:

**העיקר הראשון החרטה.**

**א. יבין לבבו כי רע ומר עזבו את ה',**

**ב. וישיב אל לבו כי יש עונש ונקם ושלם על העון,** כענין שנאמר (דברים לב, לה): "לי נקם ושלם", ונאמר (איוב יט, כט): "גורו לכם מפני חרב כי חמה עונות חרב".

**ג. ויתחרט על מעשיו הרעים, ויאמר בלבבו: מה עשיתי? איך לא היה פחד אלקים לנגד עיני,**

ולא יגורתי מתוכחות על עון ומן השפטים הרעים, כי רבים מכאובים לרשע?

**לא חמלתי על גופי, ולא חסה עיני עליו משחתו מפני הנאת רגע אחד,**

ונמשלתי לאיש שיגזול ויחמוס ויאכל וישבע, ויודע כי אחרי אכלו ואחרי שתו יגרס השופט בחצץ שניו, כענין שנאמר (משלי כ, יז) "ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא פיהו חצץ".

ורעה מזאת, כי הייתי על הנפש היקרה אכזרי ונטמאה בגלולי יצרי, ומה הועילה בכל קניניה אם רעה בעיני אדוניה?

**ואיך החלפתי בעולם חולף, עולם עומד לעד  
לעולם? איך נמשלתי כבהמות נדמיתי,  
והלכתי אחרי יצרי כסוס כפרד אין הבין  
ותעיתי מדרך השכל?**

**והנה הבורא נפח באפי נשמת חיים חכמת לב וטובת  
שכל להכירו וליראה מלפניו ולמשול בגוף וכל  
תולדותיו כאשר המשילה על שאר בעלי חיים שאינם  
מדברים מאשר יקרה בעיניו נכבדה,**

**ואחרי אשר בעבור זאת נבראתי, ויהי  
בי הפך מזה, למה לי חיים?**

כענין שנאמר (משלי כא, טז): "אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח".

**ועוד, כי כמשפט הבהמה לא עשיתי,  
אבל שפלתי ממנה, כי ידע שור קונהו  
וחמור אבוס בעליו, ואני לא ידעתי ולא  
התבוננתי, ושלחתי נפשי לחפשי  
מאדוניה,**

**וטעמתי צופי, ונשיתי סופי, וגזלתי וחמסתי, ועל דל  
בוססתי, ולא זכרתי יום המות אשר לא ישאיר לפני נשמת  
בלתי אם גויתי ואדמתי. והענין הזה אשר בארנו הוא אשר  
דבר ירמיה עליו השלום (ירמיה ח, ו): "אין איש נחם על  
רעתו לאמר מה עשיתי".**